

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 7040/06
30.05.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv rešenja Disciplinske komisije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, DK broj 116-42/2006 od 20.10.2006. godine, u predmetu disciplinske mere, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 30.05.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Disciplinske komisije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, DK broj 116-42/2006 od 20.10.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijen je, kao neosnovan, prigovor tužioca podnet protiv rešenja Disciplinskog starešine Policijske uprave za grad Beograd, DS broj 116-1/127 od 10.10.2006. godine, a isto ožalbeno rešenje potvrđeno. Rešenjem prvostepenog organa od 10.10.2006. godine, utvrđena je disciplinska odgovornost tužioca za tešku povredu službene dužnosti iz člana 157. stav 1. tačka 17. Zakona o policiji, i izrečena mu je disciplinska mera novčana kazna u visini od 50 % od mesečne plate zaposlenog u vremenu od tri meseca.

U tužbi podnetoj ovom sudu tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede pravila postupka i nepravilne primene Zakona o policiji, odnosno člana 157. stav 1. tačka 17. tog Zakona. Navodi da je zaista 20.04.2006. godine, bio na bolovanju zbog stanja zdravlja odnosno bolesti i po preporuci lekara koji je izvršio lekarski pregled pre otvaranja bolovanja. Sama okolnost da se nalazio na bolovanju i na dan 20.04.2006. godine, kada je održan sastanak predsednika Sindikalnih grupa nezavisnih sindikata policije u Beogradu i okolnost da je narednih dana posetio više Sekretarijata unutrašnjih poslova u Srbiji u vezi aktivnosti pomenutog sindikata ne znači da je tužilac zloupotrebio pravo odsustvovanja sa posla. Zbog toga smatra da je u konkretnom slučaju pogrešno primenjena odredba člana 157. stav 1. tačka 17. Zakona o policiji i odrede Uredbe o disciplinskoj odgovornosti u Ministarstvu unutrašnjih poslova. Predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao u svemu kod razloga iznetih u obrazloženju osporenog rešenja navodeći da je isto od 20.10.2006. godine. Predložio je da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Prema uvodu osporenog rešenja, rešenje je donela Disciplinska komisija Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije sa sedištem u Beogradu u veću sastavljenom od predsednika veća i dva člana veća, sa zapisničarem na sednici veća održanoj dana 20.10.2006. godine. Međutim, na kraju obrazloženja osporenog rešenja pre potpisa predsednika veća i pouke o pravnom sredstvu je navedeno da je veće Disciplinske komisije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije u Beogradu odlučilo, dana 20.11.2006. godine, da su navodi prigovora tužioca na rešenje prvostepenog organa od 10.10.2006. godine, neosnovani.

Prema odredbama člana 169. Zakona o policiji ("Službeni glasnik RS" broj 101/05), na položaj, dužnosti, prava i odgovornosti zaposlenih u Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Srbije primenjuju se propisi o radnim odnosima u državnim organima, ako ovim zakonim i propisima donetim na osnovu ovog zakona nije drukčije određeno.

Odredbom člana 8. stav 1. Uredbe o disciplinskoj odgovornosti u Ministarstvu unutrašnjih poslova ("Službeni glasnik RS" broj 8/06) je propisano da protiv rešenja disciplinskog starešine zaposleni o čijoj disciplinskoj odgovornosti je odlučeno u prvom stepenu ima pravo da podnese prigovor Disciplinskoj komisiji, a prema odredbama člana 9. iste Uredbe, Veće Disciplinske komisije je dužno da o prigovoru odluči u roku od 30 dana od dana prijema prigovora, inače se smatra da je prigovor odbijen, kao i da protiv ove odluke zaposleni može podneti tužbu nadležnom sudu. Odredbom člana 12. iste Uredbe je propisano da se na pitanja vođenja disciplinskog postupka u prvom stepenu, koja nisu uređena ovom uredbom, primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje opšti upravni postupak, kao i da ovaj Zakon primenjuje i disciplinska komisija.

Po pravnom shvatanju Vrhovnog suda Srbije, imajući u vidu da policijski službenici tj. zaposleni u Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Srbije ostvaruju prema odredbama Zakona o policiji zaštitu svojih prava iz radnog

odnosa u upravnom sporu pred Vrhovnim sudom Srbije, kao i državni službenici prema Zakonu o državnim službenicima ("Službeni glasnik RS" br. 79/05, 81/05 i 83/05), to se protiv odluke disciplinske komisije o prigovoru na rešenje kojim se utvrđuje disciplinska odgovornost policijskog službenika za povredu radne dužnosti tužba podnosi Vrhovnom sudu Srbije, koji u upravnom sporu odlučuje o istoj. U konkretnom slučaju, kako u spisima predmeta nema zapisnika o održanoj sednici Veća Disciplinske komisije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, kao kolegijalnog organa na kojoj je odlučeno o prigovoru tužioca na rešenje disciplinskog starešine Policijske uprave za grad Beograd, DS 116-1/127 od 10.10.2006. godine, to bez ovog zapisnika koji treba sačiniti saglasno članu 69. Zakona o opštem upravnom postupku, Vrhovni sud Srbije ne može sa sigurnošću da oceni zakonitost osporenog rešenja. Osim toga, prema pravnom shvatanju Vrhovnog suda Srbije ako tuženi organ ne ispravi, u smislu odredbe člana 209. Zakona o opštem upravnom postupku greške u imenima ili brojevima, pisanju ili računanju, kao i druge očigledne netačnosti u rešenju do dostavljanja spisa sudu koji u upravnom sporu odlučuje o zakonitosti osporenog rešenja učinio je bitnu povredu pravila postupka. Kako tuženi organ nije ispravio različiti datum donošenja osporenog rešenja iz uvoda i sa kraja rešenja dužan je da to učini u ponovnom postupku i otkloni učinjene bitne povrede postupka.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je našao da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, pa je na osnovu člana 41. stav 2. a u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude, s tim što je tuženi organ vezan primedbama suda u pogledu postupka iznetim u ovoj presudi u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 30.05.2007. godine, U. br. 7040/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MS